

İslam ve Baş Kesme

Islam and Beheading

www.muhammadanism.org
12 Temmuz, 2004
Turkish language

Ortadoğu’da uygulanan Müslüman olmayan insanların başının kesilmesine karşı öfke dünya çapında dile getirilmiştir. Bu şaşırtıcı bir şey değildir çünkü insanların içinde bu tür kaba ve çirkin davranışlara karşı doğal bir tiksinti ve nefret vardır. Aynı şekilde Müslümanlar’ın çoğu da bu korkunç ve kanlı baş kesme olaylarının dehşete düşürücü görüntülerini kınamaktadırlar.

Mazeret

Tabii ki herhangi birinin, masum bir insanın başının kesilmesinin izin verilebilir bir şey olduğunu savunabilmesi gerçekten çok ender görülen bir şey olurdu. Mantıklı bir insan böylesine bir savunuyu ahlaksal bakımdan cinnet olarak görür.

Masum bir insanın, başının kesilmesi bir yana, hiçbir zaman yasal ve meşru bir şekilde cezalandırılmayacağı kabul edilmiş bir gerçektir. Militan Müslümanlar bile masum bir insanın cezalandırılmayı hak ettiğine inanmazlar. Peki öyleyse neden Müslüman olmayan bu insanların başlarını kesmişlerdir? Bunun yanıtı basittir. Salafist¹ Müslümanlar, tutsak ettikleri kişilerin sivil halktan masum kişiler olduklarına inanmazlar! Onlara göre ilk olarak, kendini Allah’a teslim etmemiş bir insan kâfirdir. İkinci olarak, bu “kâfirler,” İslam’la savaş halinde olan düşmanlar olarak gördükleri ulusların vatandaşlarıdır. Hatta onlar dünyanın büyük bir kısmının İslamiyet’e karşı savaş halinde olduğuna inanırlar. Üçüncü olarak, Muhammet, baş kesilmesini Kur’an ve onun yetkisine karşı gelen ve gelebilecek insanları uyarmak için bir ceza biçimi olarak onaylamıştır. Dördüncü olarak, Muhammet sadece İslam’ı kabul etmiş olan insanların Arap Yarımadası’nda yaşayabileceğini buyurmuştur. (Muhammet’in bu buyruğuna bugüne kadar itaat edilmiştir. Suudi Arabistan’da sadece Müslümanlar yasal olarak tapınabilirler. Açık ya da gizli olarak herhangi bir dinsel etkinliğe katılan Müslüman olmayan kişiler, din polisi (*Mutawwa’in*) tarafından tutuklanır ve sınır dışı edilir.

Elçinin verdiği son buyruk kendi sözleriyle şuydu: “Arap Yarımadası’nda iki din kalmasın.”²

¹ Arapça’da “Salafi,” İslamiyet’in özgün metinlerine geri dönüş anlamında köktendinci oluş anlamına gelir.

² İbni İshaq tarafından yazılan *The Life of Muhammad: A Translation of Ishaq's Sirat Rasul Allah* kitabı. A. Guillaume tarafından tercüme edilmiştir. Oxford University Press, Oxford, England, (1967 yılında Pakistan’ın Karaçi kentinde yeniden basılmıştır. 13’cü baskı, 1998) 1955, sayfa 689.

İbni Humayd—Salamah—İbni Ishaq—Salih b. Kaysan—el-Zuhri—'Ubaydallah b. 'Abdallah b. 'Utbah—'A'ishah: Allah'ın Elçisi'nin vermiş olduğu en son buyruk, Arap Yarımadası'nda iki dinin kalmamasıdır.¹

Bunun sonucu olarak Salafist Müslümanlar, İslam'ın Peygamberi'nin buyruklarını yerine getirip infaz etmekte ve onun özel ceza yöntemlerini kullanmakta kendilerini ahlaksal bakımdan haklı görmekteyler.

İdealize Edilen Muhammet

Birçok Müslüman'ın baş kesmeye Kur'an'da ve Muhammet'in Sünnet'inde izin verildiğini inkâr etmeleri şaşkıncıdır. Müslümanlar'ın çoğu, kendisini izleyenleri entelektüel bakımdan ikna edici öğretileri, yürekten merhameti ve sevgi dolu şefkatiyle kazanan harika bir barış adamı olarak idealize edilen bir İslam Peygamberi'ne saygı duyarlar. Bu yüzden çoğu Müslüman'ın Muhammet'in herhangi birinin böylesine şiddetli bir şekilde başını kestirebileceği ya da suiistimal edebileceğini düşünmesi doğal olarak imkânsızdır. Böyle bir şeyin mümkün olmadığına içtenlikle inanırlar. Onun harikulade güzelliği ve derin bilgeliğinin çok görkemli oluşundan ötürü insanların elinden Allah'ın önünde kendi istekleriyle teslimiyet içinde yere kapanmaktan başka bir şey gelmediğine inanırlar.

Allah kendilerinin içinden, hem Araplar ve hem de Arap olmayanlar için, onların arasından en asil olan, yapısı ve yetiştirilmesi bakımından en pak olan, akıl ve sabır ve hoşgörü bakımından en üstün olan, bilgi ve anlayışı en bol olan, kesinlik ve azim bakımından en kuvvetli olan ve kendileri için en büyük merhamet ve acımaya sahip olan bir Mesajcı yollamıştır.

Allah onun hem ruhunu ve hem de bedenini paklamış ve onu bütün hatalar ve kusurlardan uzak tutmuş ve ona bilgelik ve yargı yeteneği vermiştir. Allah onun aracılığıyla kör olan gözleri, örtülü yürekleri ve sağır olan kulakları açmıştır ve insanların Kendisine iman etmelerini sağlamıştır.²

Bu hayal ürünü tanım, bir İmam'ın bir Arap kum fırtınası (*Simoom*) vaaz etmesi gibidir. İnsanların gözlerini tarihteki gerçek Muhammet'e karşı kör eder.

Tarihsel Muhammet

Kur'an

İslamiyet'ten önceki Araplar'da, kabilesel akrabaların savaşta ele geçirilenleri fidye ile serbest bırakılmalarını sağlayabilme geleneği vardı. Galiplerin tutsak düşen birinin serbest bırakılması için aldıkları fidye önemli bir servet kaynağıydı. Ölü savaşçılar o kadar fazla para etmiyorlardı. Bu yüzden önemli miktarda bir fidye alma olasılığı savaş tutuklarını hayatta tutmak için güçlü bir motivasyondur. Bu gelenek, savaşçılara eğer uysal

¹ Tabari (838? – 923), The History of al-Tabari (*Ta'rikh al-rusul wa'l-muluk*) Dizisi'nde Cilt. IX, *The Last Years of the Prophet*, Çeviren I.K. Poonawala, Yakın Doğu Etütlerinde SUNY dizi, Bibliotheca Persica, State University of New York Press, Albany, New York, ??1990, sayfa 206.

² İyad ibni Musa al-Yahsubi, *Muhammad: Messenger of Allah (Ash-Shifa of Qadi İyad)*, Çeviren Aisha A. Bewley, Madinah Press, Inverness, Scotland, ISBN: 1 874216 26 2, 1991 (üçüncü baskı, 1999), p. v.

bir şekilde teslim olurlarsa hayatlarını kaybetmeyecekleri konusunda güvence veriyordu. Fidyeleri ödendiğinde akrabalarına teslim edilmeyi bekleyebilirlerdi.

Ancak Muhammet kendisini izleyenlere, iman etmeyenlerle savaştıklarında onların boyunlarını vurmalarını yani çatışmaların sona erebilmesinden önce çok sayıda olan düşmanlarının öldürülmesi gerektiğini söylemişti. Bol bol kan dökülene ve düşman iyice sindirilene dek tutsaklar canlı olarak ele geçirilip sıkı sıkıya bağlanmazdı. Ancak o zaman cömertlik gösterilebilirdi (yani İslam'ı kabul eden bir tutsak serbest bırakılabilirdi) ya da bir fidye kabul edilebilirdi (bir tutuklu kendisi için fidye ödendikten sonra kendi kabilesinden bir akrabaya teslim edilebilirdi). Son olarak Müslümanlar'a, iman etmeyen herkes İslamiyet'i kabul edene ya da Müslüman ordular tarafından boyunduruk altına alınıp köle (*dhimmi*) sınıfına dahil edilene dek, sürekli olarak Cihat yapmaları buyrulmuştur.

Onun için küfredenlerle muharebeye tuttuğunuzda (Allah'ın Davası'nda onlarla *Cihat* yaptığınızda) da hemen boyunlarını vurmaya bakın! Ta kuvvetlerini derinden kırıp tepeleyinceye kadar (üstünlük sağladığınızda) bağı sıkı basın (sıkıca bağlayın kalanlarını) (yani onları tutsak alın); harp ağırlıklarını atana kadar (savaş sona erinceye değin), sonra ister karşılıksız salıverin, ister fidye karşılığında. Böyledir bu (size Allah tarafından imansızlar İslam'ı kabul edene ve böylece cehennem ateşi cezasından kurtulana ya da hiç olmazsa sizin yönetiminiz altına girene dek *Cihat*'ı sürdürmeniz buyrulmuştur; şayet Allah dilese kesinlikle onlardan intikamını alır (siz olmadan da), ancak (savaşmanıza izin veriyor) sizi birbirinizle imtihan edecek. Allah yolunda öldürülenlere gelince, onların amellerini asla boşa çıkarmaz, Muhammet Suresi 47:4.

Müslümanlar'ın çoğu, Kur'an'ın metnini hiçbir zaman tarihsel çerçevesi içinde okumamışlardır. Bu yüzden, bu korkunç baş kesme olaylarını kınadıklarında onların içtenliklerinden kuşku duymuyoruz. Kur'an'ın bu konudaki öğretilerinden tamamen habersiz gözükmeleler. Buna karşın baş kesmenin zalimliğini kınarken, aslında çok gerçek bir şekilde Kur'an'ın öğretilerini de kınamaktalar.

Bilginler, korkunç bir taktik olan baş kesmeyi kınamaktadırlar: Baş kesme olayları çok ilgi görüyor ama bunların Kur'an'ın ideolojisinden yasal birer temeli yok... Bilginler, ama İslam'ın kutsal yazıları ve geleneklerinde bu baş kesmeleri sürdürmek için çok az emsal var, demekteler. [News Day](#) — 24 Haziran, 2004

Terör

Boynun üzerinden kesmek ve parmak uçlarını kesmek buyruğunun amacı, İslam'a iman etmeyenlerin yüreklerine korku salmaktır. Bu Kur'an'ın kendi kendini açıklaması gibi görünmektedir. Bazı yorum kitaplarının bu ayeti daha yumuşak bir şekilde tefsir ettiği kabul edilmektedir. Eğer açık olan anlam doğru ise, bunun iman etmeyenlerin yüreklerine dehşet salma etkisine sahip olduğu kesindir! Müslüman misyonerlerin Batılı dinleyicileri için geliştirdikleri yorumlar da bu ayetin gerektirdiği aynı dehşet salıcı etkiye sahip midir?

O anda Rab'bin meleklerle şu vahyi (mesajı) veriyordu: "Ben sizinle beraberim. Haydi imanı sağlamlaştırmın! Kafirlerin yüreklerine dehşet bırakacağım, hemen boyunlarının üstüne vurun, vurun onların parmaklarına!" Enfal Suresi 8:12

Müslüman dostlarımız, “Allah’ın bu tür davranışları açıkça reddettiğini ve merhamet ve bağışlama gösteremeyen insanları kınadığını” görmemiz için bize Kur’an’ın etüt etmemizi söylemektedirler. Buna karşın bu ayet iman etmeyenlerin boyunlarının hemen üstüne vurmalarını ve parmak uçlarının kesilmesini buyurur gibidir. Bu ayet merhamet ve bağışlama mı göstermektedir? Bu ayet İslam adına kasıtlı olarak gaddarlık, acımasızlık ve akla hayale gelmez zalimlikler yapmayı mı buyurmaktadır? Yoksa etüt etmemiz gereken bir başka Kur’an mı vardır?

Ortadoğu’da her gün şu ya da bu inançtan ötürü ölen insanlar olduğu halde, bu tür kasti davranışlar akıl almaz gaddarlıktadırlar. Sizden Müslümanlar’ı ya da İslamiyet’i bu canavarların davranışlarına göre yargılamamanızı rica ediyoruz. Bunun yerine lütfen bilgili bir Müslüman’la konuşup İslamiyet’in gerçekten nasıl bir şey olduğunu öğrenmek için gereken zamanı harcayın... Sizden lütfen durup Kur’an’ın etüt etmenizi rica ediyoruz. Allah’ın bu tür davranışları açıkça reddettiğini ve merhamet ve bağışlama gösteremeyen insanları kınadığını göreceksiniz. [Korean Times](#) — 24 Haziran, 2004

İsteksiz ve Zayıf Kurayza

İlimli Müslümanlar’ın çoğu, birisinin İslamiyet adına başının kesildiğini gösteren resimleri görünce dehşete düşer ve öfkelenirler. Ahlaksal öfkeleri tamamen anlaşılabilir bir şeydir. Buna karşın bazı Müslüman bilginler şaşırmamışlardır çünkü onlar Muhammet’in hayatının tarihsel kaydını daha iyi bilirler. Bir gün içinde Yahudi Kurayza oymağının yetişkin erkeklerinin başlarının kesildiğini bilirler. Müslüman tarihçilerin çeşitli tahminlerine göre 600 ila 900 Kurayza’nın başı kesilmişti. Bir gün melek Cebrail, süslü bir türban giymiş olarak kente beyaz bir eşeğe binmiş olarak görkemli bir şekilde girdi. Eşeğinin semeri çok güzel bir brokar kumaşla kaplıydı. Eşek Muhammet’e doğru gitti ve Cebrail, “Muhammet, Allah senin Ben’i Kurayza’ya gitmeni buyuruyor” dedi. Cebrail, hiçbir şeyden şüphesi olmayan masum Kurayza’ya dehşet salmayı planladığını söyledi.

El-Zuhri’nin bana söylediğine göre, öğle namazı sırasında Cebrail Allah’ın elçisine işlemeli bir türban giymiş ve semeri brokar bir kumaşla kaplı bir eşeğe binmiş olarak geldi. Allah’ın elçisine savaşmayı bıraktığını mı sordu ve Allah’ın elçisi bıraktığını söyleyince, meleklerin henüz silahlarını bırakmadıklarını ve kendisinin düşmanları kovalamaktan daha yeni döndüğünü söyledi. “Muhammet, Allah sana Ben’i Kurayza’ya gitmeni buyuruyor. Ben de oraya gidip onların kalelerini sarsmak üzereyim” dedi.

Allah’ın elçisi, B. Kurayza’ya varmadan önce El-Saurayn’da yoldaşlarının bazıları onun yanından geçtiler ve o da kendisinden önce kimsenin geçip geçmediğini sordu. Onlar da, semeri brokar bir kumaşla kaplı beyaz bir katıra binmiş olan Dihya b. Halife el-Kalbi’nin geçtiğini söylediler. O da, “Bu onların kalelerini sarsmak ve yüreklerine dehşet saçmak için gönderilmiş olan Cebrail’dir” dedi.¹

İsteksiz Kurayza, Muhammet’ten korkuyordu ve onunla hiçbir zaman bir tartışmaları olsun istemiyorlardı. Buna karşın kendi inançlarını savunabilmek için fazlasıyla kararsızdılar. Huyayy onlara gelip, kendilerinin Muhammet’in ordularına karşı savaşan başkalarına katılmaları için bir antlaşma yapabilece kadar ısrar etmişti. Ve onlar da diğer kabilelerle anlaşma yapıp onlara katılmak için isteksizce ama ölümcül olan bir karar vermişlerdi. El-Tabari tarihinde onların isteksizliklerinin ayrıntılarını bildirmektedir.

¹ *op. cit.*, İbni İshak, s. 461.

Allah'ın düşmanı, Huyayy b. Akhtab, yola çıktı ve Ka'bb'a geldi. Asad el-Kurazi, paktın ve Banu Kurayza antlaşmasının sahibiydi.¹ Ka'b, Allah'ın elçisiyle kendi halkı için bir antlaşma yapmıştır, onunla bu konuda bir sözleşme yapmış ve antlaşmaya girmiştir. Ka'b, Huyayy b. Akhtab'ı duyunca, kalesinin kapılarını onun yüzüne kapattı. Huyayy içeri girilmesine izin verilmesini istedi ama Ka'b kapıyı onun için açmayı reddetti. Huyayy ona, "Ka'b, kapıyı aç bana" diye seslendi. Ka'b, "Vay senin haline, Huyayy, sen kötü şans getiren bir adamsın. Ben Muhammet'le bir antlaşma yaptım ve onunla benim aramda var olan paktı bozmayacağım. Ben onda sadakat ve gerçekten başka bir şey görmedim" dedi. Huyayy, "Vay senin haline! Kapıyı aç bana, seninle konuşacağım" dedi. Ka'b, "Bunu yapmayacağım" dedi. Huyayy, "Allah hakkı için, sen beni seninle yemek yemeyeyim diye içeri almıyorsun" dedi.² Bu sözler adamı kızdırdı ve kapıyı açtı. Huyayy, "Yazıklar olsun sana, Ka'b! Ben sana sonsuz güç ve taşan bir deniz getirdim. Ben sana önderleri ve reisleriyle Kureyş'i getirdim. Onlara Uhud yakınlarında Danab Nakama'da ordugâh kurdurdum. Onlar Muhammet'i ve onunla birlikte olanları kökünden yok etmedikçe savaştan çekilmeyeceklerine dair benimle bir anlaşma ve bir sözleşme yaptılar" dedi. Ka'b b Asad ona, "Allah'ın hakkı için, sen bana sonsuz utanç kaynağı oldun—sen gök gürültüsü yapan, şimşekler çakan ama içinde hiçbir şey olmayan suyunu zaten boşaltmış bir bulutsun. Vay senin haline! Beni şimdi olduğum gibi Muhammet'le devam etmem üzere bırak, çünkü ben Muhammet'te gerçek ve sadakatten başka bir şey görmedim" dedi. Ama Huyayy Ka'b onun söylediklerini kabul edene dek³ ona dil döküp onu kandırdı.⁴

Kurayzalılar kolayca sindirildiler ve savaştan uzak durmak istiyorlardı. Bu yüzden Muhammet'e teslim olmanın barışçıl bir yolunu aradılar. Kendisinden ne yapmaları gerektiğini sormak için kendilerine Ebu Lababa'yı göndermesini istediler. Ebu Lababa onların haline üzüldü. Buna karşın Muhammet'in onların boğazlarını kesip sonra da kafalarını keserek onları kılıçtan geçirmeyi planladığını biliyordu.

Bunun üzerine Kurayza oğulları, Allah'ın elçisine haber yollayarak, "Bize B. 'Amr b. Auf'un (çünkü onlar El-Aus'la müttefiktiler) kardeşi Ebu Lubaba b. 'Abdu'l-Mundhir'ı gönder de ona akıl danışalım" dediler. Bunun üzerine Allah'ın elçisi onlara Ebu Lubaba'yı gönderdi. Onu gördüklerinde onu karşılamak için ayağa kalktılar. Kadınlar ve çocuklar ağlayarak yanına geldiler ve o da onlara acıdı. Ona, "Ey Ebu Lubaba, Muhammet'in yargısına teslim olmamız gerektiğini düşünüyor musun?" diye sordular. O da, "Evet" dedi ve kılıçtan geçirilmeyi belirten bir biçimde eliyle boğazını işaret etti.⁵

Buna karşın, kılıçtan geçirilecekleri hakkında uyarılmış oldukları halde, Muhammet'in merhameti ve acımasına teslim olmaya karar verdiler. Kendilerine yumuşak davranılacağını umdular. Medine'deki dostları Muhammet'e onları şefkatle yargılaması

¹ Beni Kurayza, Medine'deki üç ana Yahudi kabilesinden biriydi. Toprakları vahanın güney doğusuna doğru olan yerdeydi. Bkz. EI2, s.v, Kurayza. bkz. W, 454-56, Ka'b'ı kendi tarafına geçmeye ikna ettikten sonra, Muhammet ve Huyayy tarafından yazılmış bir belge olduğunu ima edilen bu antlaşmayı yırtmıştır.

² Jashishah, kalın öğütülmüş buğday ya da arpadan yapılan çorba gibi bir yiyecekti. Bazen içine hurma ve et de konurdu. Bkz. Lane, *Lexicon*, II, 425.

³ El-Tabari, *The History of al-Tabari (Ta'rikh al-rusul wa'l-muluk)*, Cilt. VIII, İslam'ın Zaferi, Çeviren M. Fishbein, State University of New York Press, Albany, New York, 1997, sayfa 14-15.

⁴ Harfi tercümesi, "Üst tarafının tüylerini ve hörgücünün üst kısmını bükmeye devam etti." Buradaki mecaz, inatçı, dik başlı bir devenin burun dizgininin takılmasına izin vermeden önce ona masaj yapılması ve dil dökülmesi gerektiğidir. Bkz. Lane, *Lexicon*, VI, s.v. *gharib*.

⁵ *Daha önce bildirilen eser*, İbni İshak, s. 462.

için yalvardılar. Muhammet sahte bir makullük gösterisi yaparak, kendi aralarından birinin bu konuyu yargılamaya uygun olup olmadığını bilmek istediğini söyledi. Bu onlar için en makul şey gibi göründü, bu yüzden onun önündekilerden birinin seçileceğini düşünerek bunu hemen kabul ettiler. Muhammet'in bundan sonra gelip onları yargılaması için Kurayza'dan nefret eden Sa'd b. Mu'adh'ı çağıracağı hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Muhammet onları çok akıllı bir biçimde kendi sözleriyle tuzağa düşürmüştü.

Sabahleyin Kurayza, Allah'ın elçisinin yargısına teslim oldu ve el-Aus ayağa fırlayıp, "Ey Allah'ın elçisi, onlar bizim müttefiklerimizdir. Kazraj'ın müttefikleri değildir. Ve sen geçenlerde bizim kardeşlerimizin müttefiklerine nasıl davrandığını biliyorsun. Allah'ın elçisi, el-Kazraj'ın müttefikleri olan B. Kaynuka'yı kuşatmışlardı ve onlar onun yargısına teslim olduklarında 'Abdullah b. Ubayy b. Salul ondan onları istemiş ve o da onları ona vermişti. Bu yüzden el-Aus konuştuğunda Allah'ın elçisi, "Ey Aus, sizin aramızdan birisi onları yargılsa bu sizi tatmin eder mi?" dedi. Onlar bunu kabul ettiklerinde kendilerini yargılayacak kişinin Sa'd b. Mu'adh olduğunu söyledi.¹

Sa'd b. Mu'adh olay yerine geldi ve kendi yargısının Muhammet tarafından olduğu gibi onlar tarafından da kabul edileceğinin yeniden onaylanmasını istedi. Hepsini de, "Evet" diyerek kabul ettikler. Sa'd, "O zaman ben de erkeklerin öldürülmesi, mal mülkün bölüştürülmesi ve kadınlarla çocukların esir alınması yargısını veriyorum" dediğinde kendilerine yumuşak davranılacağı umutları derhal yok oldu.² Muhammet bu yargıdan ötürü çok memnun kaldı ve, "Allah'ın göğün yedinci katından verdiği yargının aynısını verdin" dedi.

Bundan sonra olanları en iyi tanımlayan İbni İshak'ın kendi sözleridir:

Bundan sonra Kurayza teslim oldu ve Allah'ın elçisi onları Medine'de, B. al-Najjar'ın bir kadını olan d. El-Harit'in mekanında hapsedti. Bundan sonra Allah'ın elçisi Medine'nin pazar yerine gitti (ki burası hâlâ pazar yeridir) orada çukurlar kazdı. Bundan sonra onları getirtti ve onlar gruplar halinde önüne getirildikçe bu çukurlarda onların başlarını kesti. Bunların arasında Allah'ın düşmanları Huyayy b. Akhtab ve önderleri Ka'b b. Asad da vardı. 600 700 kişi kadardılar. Bazı kaynaklarda sayıları 800 ya da 900 kadar yüksek gösterilir. Gruplar halinde Allah'ın elçisinin yanına götürülürken, Ka'b'a kendilerine ne yapılacağını düşündüğünü sordular. "Hiçbir zaman anlamayacak mısınız? Habercinin hiç durmadığını ve götürülenlerin geri dönmediklerini görmüyor musunuz? Allah'ın ismiyle sizi ölüm bekliyor!" diye yanıtladı. Bütün bunlar Allah'ın elçisi onların hepsini öldürene kadar devam etti.

Muhammet neden Kurayza Yahudiler'ini yargılamak için Sa'd'ı seçmişti? Bunun iki nedeni vardı. Muhammet, Sa'd'ın Beni Kurayza tamamen yok edilmeden ölmek istemediği hakkında ant içmiş olduğunu biliyordu. Sa'd bu Yahudiler'den çok nefret ediyordu.

Sa'd ona, "Tanrı senin yüzünü cehennemde terletsin (*'arraq*). Ya Allah, eğer Kureyş'le olan savaş uzayacaksa, beni bu savaş için hayatta tut, çünkü Senin elçine hakaret eden, onun bir yalancı olduğunu söyleyip onu kovanlar kadar savaşmak istediğim başka kimse yok. Ya Allah, onlarla aramızda savaş olmasını belirlediğine göre, bana şehitlik nasip et ve B. Kurayza üzerinde arzumu görmeden ölmeme izin

¹ Daha önce bildirilen eser, İbni İshak, s. 463.

² Daha önce bildirilen eser, İbni İshak, s. 464.

verme” dedi.¹

İkinci olarak Sa'd çok fena yaralandığında Muhammet ona yer sağlamış ve baktırmıştı. Muhammet o iyileşirken onu ziyaret ederek ona şefkat göstermişti. Sa'd kendini Muhammet'e borçlu hissediyordu ve ona bir borcu vardı. Kurayza'ya olan nefreti ve Muhammet'i hoşnut etme arzusu talihsiz Yahudi kabilesinin sonu oldu.

Allah'ın elçisi, Sa'd'ı, kendi camisinin içinde olan Asımlı adı Rufayda olan bir kadına ait bir çadıra koymuştu. Bu kadın yaralılara bakardı ve bakıma ihtiyacı olan Müslümanlar'la ilgilenirdi. Sa'd, Hendek Savaşı'nda bir okla yaralandığında Allah'ın elçisi halkına, onu kendisi daha sonra onu ziyaret edene kadar Rufayda'nın çadırına koymalarını söylemişti. Allah'ın elçisi onu B. Kurayza konusunda hakim olarak atadığında, halkı ona gelip onu üzerine deriden bir yastık koydukları bir eşeğe bindirdiler. Çünkü kendisi çok şişman bir adamdı. Onu Allah'ın elçisine getirirken, “Dostlarına karşı şefkatli davran, çünkü Allah'ın elçisi seni bu amaçla hakim atadı” demişlerdi.²

Allah'ın elçisi, kentteki pazar yerinde çukurlar kazılana dek Yahudiler'i hapsedmişti. Muhammet onları gruplar halinde getirtmiş ve orada onların başlarını kesmişti. Bu kişilerin başlarının herkesin önünde kesilmesi halkın içine korku salmış ve onların saygı duymasını sağlamıştı. Bu olay Muhammet'in yetkisine meydan okuyan herkese bir ibret görevi görmüştü. Birçok kişi Kurayza'ya merhamet ve acıma göstermek istemişti ama Muhammet onların yalvarışlarına kulak asmamıştı. Muhammet'in merhamet düzeyi neden Medine'deki diğer insanların merhamet düzeyine yükselmemişti? Yahudi Kurayza'nın sonundan ötürü toplayacağı mal mülk mü onu yönetmişti?

Dünyanın en yüksek Sünni dinsel yetkilisi olan El-Azhar'dan birkaç alim, İslamiyet'in bu tür davranışlara karşı olduğunu söyleyerek Amerikalı bir sivilin Irak'ta bilinmeyen kişiler tarafından başının kesilmesini kınamıştı. El-Azhar'ın İslami Araştırmalar Akademisi'nin bir üyesi olan İbrahim El-Fayumi, IslamOnline.net'e, “İslamiyet ister ölü, ister diri olsun, insanın kendisine saygı duyar ve Amerikalı'nın başının kesilmesi İslamiyet tarafından yasak edilen bir uygulamadır” demiştir. [Media Review Network](#) — 12 Mayıs, 2004

El-Azhar Üniversitesi'nden birkaç alim, bu tür bir uygulamanın İslamiyet tarafından yasak edildiğini söyleyerek bu baş kesme olayını kınamıştır. Eğer Muhammet bir Müslüman idiyse, neden İslamiyet'in öğretilerine aykırı davranmıştır? El-Azhar Üniversitesi'nin alimleri Muhammet'in hayatını iyi bilmiyorlar mı? Yoksa verdikleri bu güvenceler sadece Batı'daki Müslüman olmayan kişilerin endişelerini azaltmak için söylenen sözler mi?

400 Yahudi

En eski Müslüman tarihçi, Muhammet'in 400 kadar Yahudi'nin başını kestiği bir başka olayı daha kaydetmiştir. Olay kısaca şöyle olmuştu. Muhammet Khazraj kabilesine 400 Yahudi'nin başını kesmesini buyurmuştu. Bu sırada Aus kabilesinin yanda durup seyretmeleri istenmiştir. Bu Aus kabilesini kızdırmıştır çünkü bu olayda sadece Khazraj

¹ Daha önce bildirilen eser, İbni İshak, s. 457.

² Daha önce bildirilen eser, İbni İshak, s. 463.

eğlenmektedir. Muhammet, Aus kabilesinin şımarık çocuklar gibi somurttuğunu görmüştür. Bunun üzerine Muhammet, Aus kabilesinin son on iki Yahudi'nin başını kesmesine izin vermiştir. Sadece on iki Yahudi kaldığı için Muhammet, iki Aus'un bir Yahudi'yi aralarında paylaşması gerektiğini söylemiştir. Her Aus'un adam başına bir tane öldürmesi için yeterince Yahudi kalmamıştı. Muhammet'in düşünceliliği Aus kabilesini yatıştırmıştı. Huwayyis baş kesmeleri o kadar çok beğenmiş ve bundan o kadar etkilenmişti ki, "Yemin ederim ki, gerçek din işte budur" demiş ve derhal İslamiyet'i kabul etmişti.

Ebu 'Ubayda bana Medineli Ebu 'Amr'ın yetkisiyle şundan söz etmişti. Allah'ın elçisi, B. Kurayza'yı yendiğinde, Yahudiler'den Khazraj'a karşı Aus kabilesinin müttetiklerinden olan dört yüz erkek ele geçirdiğini ve onların başlarının kesilmesini emretmişti. Khazraj buna göre onların başlarını büyük bir memnuniyetle kesmeye başlamıştı. Allah'ın elçisi, Khazraj kabilesinin yüzünde memnuniyetlerini belirten bir ifade olduğunu gördü ama Aus kabilesinin yüzünde böyle bir belirti yoktu. Ve o da bunun kendileriyle B. Kurayza arasında var olan anlaşmadan ötürü olduğundan kuşkulandı. Yahudiler'den sadece on iki kişi kalınca, onları Aus kabilesine verdi, her iki Aus'a bir Yahudi düşüyordu. Onlara, "Şu şu kişi darbeyi indirsin ve şu şu kişi de işini bitirsin" dedi. Kendilerine teslim edilen kişilerden bir tanesi, Yahudiler'in arasından önemli bir adam olan Ka'b b. Yahuda'ydı. Onu Muhayyisa ve Ebu Burda b. Niyar'a verdi (Allah'ın elçisinin Kurban Bayramı'nda bir oğlak kurban etmesine izin verdiği kişi Ebu Burda idi). Allah'ın elçisi, "Muhayyisa ona vursun ve Ebu Burda da işini bitirsin" dedi. Bunun üzerine Muhayyisa ona bir darbe indirdi ama bu darbe başı tam olarak kesmedi ve Ebu Burda gerisini hallederek ona son darbeyi indirdi. O sırada henüz iman etmemiş biri olan Huwayyisa, kardeşi Muhayyisa'ya, "Ka'b b. Yahuda'yı öldürdün mü?" dedi. O da öldürdüğünü söyleyince, "Yemin ederim ki, göbeğindeki etin çoğu onun zenginliğinden geliyor; sen çok sefil bir insansın, Muhayyisa" dedi. Muhayyisa, "Bana onu öldürmemi buyuran kişi seni öldürmemi buyursaydı, bunu yapardım" dedi. Huwayyisa bu yanıtı çok şaşırıldı ve şaşkınlık içinde oradan ayrıldı. Bütün gece boyunca kardeşinin sözlerine hayret ederek uyanıp durduğunu ve sabahleyin de, "Yemin ederim ki, gerçek din budur" dedi ve sonra peygambere gitti ve İslamiyet'i kabul etti. Muhayyisa bundan sonra yukarıda yazmış olduğumuz sözleri söyledi.¹

Bu tarihsel anlatım, Muhammet'i kötölemek için Hıristiyan bir misyonerin uydurduğu bir iftira değildir. Muhammet'e karşı derin ve bir sevgisi ve saygısı olan çok eski ve en saygın İslam tarihçisi İbni İshak'ın anlatımıdır. Bizler bu bu tarihsel anlatımı size sunuyoruz çünkü İbni İshak'ın *Sirat Rasul Allah* adlı eserini okuyan pek az Müslüman vardır. Ayrıca Muhammet'in bu baş kesmeleri haklı çıkaracak bazı mazeretler sunacak birçok savunucusu olduğuna kuşku duymuyoruz. Bunun bizi şaşırtmaması gerektir. Buna karşın, bazı Müslümanlar'ın günümüz Müslümanlar'ı çok daha hafif suçlar işlediklerinde onları kınarken neden Muhammet'in bu baş kesme, boyun vurdurma olaylarına mazeretler bulmaya razı olduklarını merak ediyoruz.

Bunun nedeni sadece günümüzdeki baş kesme olaylarının İslam'ın kötü gözükmesine neden oluşu mudur? Bir Müslüman'ın Muhammet'in örneğini izlemesi yanlış bir şey midir? Bundan hem Muhammet ve hem de günümüzdeki militan Müslümanlar'ın zalimce davrandıkları sonucunu mu çıkartmalıyız?

¹ Daha önce bildirilen eser, İbni İshak, s. 752.

BAE, Bilgi Bakanı Şeyh Abdullah bin Zayid al-Nahayan yazılı bir bildiriye, "Bu teröristlerin dinimiz ve kültürümüz adına bu iğrenç ve zalimce davranışta bulunmalarından ötürü utanç duyuyoruz" demiştir. [CNN](#) — 14 Mayıs, 2004

Kinana

Muhammet, El –Nadir adlı Yahudi kabilesini Medine’den sürdü ve onlar da Khaybar Yahudi yerleşim birimine kaçtılar. Yanlarına sadece develerinin üzerinde taşıyabilecekleri kadar şey almalarına izin verilmişti. Geride kalan malları ve mülkleri Medine’de Müslümanlar’a kalacaktı. Altın ve gümüşlerini yanlarına aldıklarına kuşku yoktur çünkü bunlar çok değerli ve kolayca taşınan şeylerdir.

Kinana, El-Nadir toplumunun haznedarıydı, çok saygın biriydi ve kendisine değerli şeyleri emanet edilmiş ve onları güvende tutması için kendisine güvenilmişti. Muhammet ve silah arkadaşları ganimet arıyorlardı bu yüzden orada altın ve gümüş olması gerektiğini bilerek Khaybar köylerine baskın yapıp yağmalıyorlardı.

B. el-Nadir’in hazinesini muhafaza eden Kinana b. el-Rabi', Allah’ın elçisinin önüne götürülmüştü ve Allah’ın elçisi onu bu hazine hakkında sorgulamıştı. O da bu hazinenin nerede olduğunu bildiğini inkâr etmişti. Allah’ın elçisine bir Yahudi geldi (T. getirilmişti) ve Kinana’nın her sabah erkenden belirli bir harabeye gittiğini gördüğünü söyledi. Allah’ın elçisi Kinana’ya, “Senin bu hazineye sahip olduğunu öğrenirsek seni öldüreceğimizi biliyor musun?” dedi. O da, “Evet” dedi. Allah’ın elçisi, harabenin kazılmasını emretti ve hazinenin bir kısmı bulundu. Kendisine geri kalanının nerede olduğu sorulduğunda geri kalanını ortaya çıkartmayı reddetti. Bunun üzerine Allah’ın elçisi el-Zübeyir b. El 'Awwam’a, “Neleri olduğunu öğrenene dek ona işkence yap” diye emir verdi. O da bunun üzerine, adam neredeyse ölene kadar çakmak taşı ve çelikle onun göğsünde bir ateş yaktı. Bundan sonra Allah’ın elçisi onu, Muhammad b. Maslama’ya teslim etti ve o da kardeşi Mahmut’un öcünü almak için onun başını kesti.¹

Hırs, Tamahkârlık— İlk olarak Muhammet’in, saygın Kinana’nın muhafazasında olan el-Nadir’li Yahudiler’in hazinelerine tamah ettiği dikkatimizi çekiyor. Onları Medine’deki evlerinden ve topraklarından sürmek Muhammet’e yetmemişti, altın ve gümüşlerini de istediği için onların peşinden gitmişti.

Tehdit— Muhammet bundan sonra Kinana’yı gizli hazinenin yerini itiraf etmezse öldüreceğini söyleyerek ölümle tehdit etmişti. Kinana sadık bir yöneticiydi ve Muhammet’in meş’um tehdidinden tınmamıştı. Daha küçük, daha korkak erkekler kendi yaşamlarını kurtarmak için kendilerine emanet edilen şeyleri teslim ederlerdi.

İşkence — Üçüncü olarak Muhammet, “Sahip olduğu şeyleri ele geçirene kadar ona işkence yapın” diyerek ona işkence yapılmasını buyurdu. El-Zübeyir, Kinana’nın göğsünde bir ateş yakmış ve onu neredeyse yakarak öldürmüştü. Kinana’nın bu şeytanca işkenceye Muhammet’in kötü emellerine teslim olmadan katlanması hayret edilecek bir şeydir.

Baş kesme — Dördüncü olarak Kinana tam olarak ölmeden önce, Muhammet onu başının kesilmesi üzere teslim etmiştir. Muhammet, sadakati yüzünden nihai bedeli ödeyen

¹ *Daha önce bildirilen eser*, İbni İshak, s. 515. Ek bir not olarak, Kinana’nın kendisinin, Muhammet ve izleyicilerinin tahrik olmaksızın yaptıkları saldırıya karşı kent halkının kendilerini korurken duvardan atılan bir değirmen taşının üzerine düşmesi sonucu ölen Mahmut’un ölümünden sorumlu olduğu düşünülmemelidir.

Kinana'ya karşı yapabileceği en kötü zalimliği yapmıştı. Kinana, Muhammet'in *Abu Ghraib* hapisanesinin zalimliğinden sağ çıkmamıştır.

Şehvet — Hırs, tamahkârlık, tehdit, işkence ve baş kesme Kinana'nın ölümü öyküsünün tamamını oluşturmaz. Muhammet, Kinana'nın ölümünü bir başka nedenden ötürü de istiyordu; Kinana'nın karısı Safiye'yi ihtirasla arzu ediyordu. Bu yüzden bu, Kinana'yı öldürtmesi için bir başka önemli motivasyondur.

Allah'ın elçisi, onlardan aralarında Kinana b. al-Rabi' b'in karısı olan Safiye d. Huyayy b. Akhtab da olmak üzere esirler aldı. Abu'l-Huqayq ve onun iki kuzenini de esir aldı. Allah'ın elçisi, Safiye'yi kendisi için seçti.¹

Allah'ın elçisi, B. Abu'l-Hugayq'ın kalesi el-Kamus'u ele geçirdiğinde kendisine bir başka kadınla birlikte Safiye d. Huyayy b. Akhtab getirilmişti. Onları getiren Bilal onları öldürülmüş Yahudiler'in arasından geçirmişti; ve Safiye'yle birlikte olan kadın onları görünce feryat etmiş, yüzünü tokatlamış ve başına toz dökmüştü. Allah'ın elçisi onu görünce, "Bu ifriti benim yanımdan alın" demişti. Safiye'nin kendisinin arkasına konulmasını buyurmuş ve Müslümanlar'ın onu kendisi için seçmiş olduğunu bilmeleri için onun üzerine abasını atmıştı... Safiye, Kinana'nın karısıyken bir rüyada şöyle görmüştü...²

Böylece, başka bir adamın karısına karşı *şehvet* ve adamın parası için *hırs* ve *açgözlülükle* yönetilen Muhammet, Kinana'yı kendisine emanet edilmiş olan altın ve gümüşleri ona vermesi için tehdit etti. Bu *tehdit* Kinana'yı etkilemedi, bunun üzerine Muhammet ona *ışkence yaptırdı* ve sonuna *başını kestirdi*. Müslümanlar, Muhammet'in davranışlarını açıkça sorgulama konusunda entelektüel özgürlüğe sahip olmadıkları halde, onlara hiç olmazsa Muhammet'in davranışlarını kendi içlerinde sessizce değerlendirmelerini rica ediyoruz. Allah'ın gerçek peygamberinin davranışları böyle mi olmalıdır? Muhammet'in gerçek davranışları, kendisinin İslamî dava tarafından övülen temizlenip yumuşak bir hale sokulan davranışlarına uymakta mıdır? Eğer dehşete düşürücü baş kesme olayları İslamiyet'in öğretileriyle çelişiyorsa Muhammet'in davranışları İslamiyet'in öğretilerine aykırı mıydı? Muhammet gerçek bir Müslüman mıydı?

Nicholas Berg, Paul Johnson ve Kim Sun-il'in vahşice başlarının kesilmesi hatalı bir şekilde "İslamî militanlık" olarak tanımlanmıştır. Bunların teröristlerin ya da militanların davranışları olduğu kesindir ama bunlar İslamiyet'in davranışları değildir. [Florida Times Union](#) — 25 Haziran, 2004

Kan Kanalı

Ebubekir, gelişmekte olan İslamî devletin ilk 'Adaletle Yöneten' Halifesiydi (İ.S. 632-634). Muhammet'e en erken iman eden erkeklerden biriydi. Hatta belki de ona ilk iman eden kişiydi.³ Ebubekir'in kızı Ayşe, Muhammet'le dokuz yaşındayken evlendi ve Muhammet'in son yıllarında en sevdiği karısıydı. Ebubekir'in generali Halid b. El-Velid el-Makzumi de Muhammet'in önderliğinde savaşlar savaşmıştır.

¹ *Daha önce bildirilen eser*, İbni İshak, s. 511.

² *Daha önce bildirilen eser*, İbni İshak, s. 514-515.

³ Tabari (838? – 923), Cilt VI, Muhammet Mekke'de, *The History of al-Tabari (=Tabari'nin Tarihi)(Ta'rih al-rusul wa'l-muluk* dizisinde, W.M. Watt ve M.V. McDonald tarafından çevrilmiş ve açıklanmıştır, *Yakın Doğu Etütleri'nde SUNY dizisi, Bibliotheca Persica, State University of New York Press, Albany, New York, 1988, pp. 84*

Devam etmeden önce, İslamiyet'in yayılması konusunda ılımlı Müslümanlar'ın söyledikleriyle Müslüman tarihçilerin kaydettiği tarih arasında ikiye bölünme olduğuna dikkat etmeliyiz. Günümüzdeki “dava”ya göre, İslamiyet insanları Allah'a ve O'nun peygamberine teslim olmaya davet ederek merkezinden barışçıl bir şekilde yayılmıştır. İslamiyet'in gerçeğinin insanları bilgisizliğin (*cahiliye*) karanlığından İslam'ın pak ışığına doğal olarak çektiğini iddia ederler. İçtenlik güvencesiyle *Cihad*'ın hiçbir zaman saldırgan olmadığını; her zaman korunma amacıyla yapıldığını bildirirler. Ancak, gerçek bu hayali sözden daha önemlidir. Eski Müslüman alimlerin yazmış olduğu gerçek tarihi etüt etmeliyiz.

Ebubekir, Halid b. El-Velid'in İslamiyet'i Arabistan civarındaki halklara seferberlik yapmasını buyurdu.¹ Ebubekir tarafından seçilmişti çünkü Muhammet'in yönetiminde öylesine etkin bir şekilde savaşmıştı ki *Allah'ın Kılıcı* lakabını kazanmıştı.² Onun insanları İslamiyet'e daveti kısa ve özdü ve herkes tarafından kolayca anlaşılabilir türdeydi. İnsanların üç seçeneği vardı: 1) İslamiyet'i kabul edip güvende olmak ya da 2) teslim olup gayri müslimlerin verdiği vergi olan *cizye*yi vermek, ya da 3) ölmeye hazır olmak.

Merhameti çok büyük olan Allah'ın adıyla. Halit b. El-Walid'den Pers ülkesi valilerine (*marazibah*). İslamiyet'i kabul edin ki güvende olasınız. Eğer kabul etmezseniz, benimle bir korunma anlaşması yapın ve *cizye* verin. Yoksa, size siz şarap içmeyi sevdiğiniz kadar ölümü seven bir halk getirdim.³

İslamiyet'e Davet'in aynı zamanda *Savaş Tehdidi* olduğu açıktır. İnsanlar İslamiyet'e daveti kabul etmezler ya da *cizye* vermezlerse bunu savaş izliyordu. Müslüman dostlarımız bize İslamiyet'in insanların İslamiyet'e davet edilmesiyle yayıldığını söylemeye bayılırlar. Ancak bu davetin savaş tehdidini de içerdiğinden söz etmeyi unuturlar. Madalyonun bir yüzünde İslamiyet'e davet olduğu doğrudur ama diğer yüzünde savaş ilanı vardı. Aslında ulusların çoğunun İslam'a daveti kabul etmeye ikna eden şey bu savaş, kan dökümü ve ölüm olmuştur.

Hicri Takvime göre 12 yılında (İ.S. 633-634), Ebubekir Halit'i onları İslamiyet'e davet etmesi için Irak'a yolladı. Fırat Nehri'nin kıyısındaki Ullays'da, Halit teklifini reddeden bazı Persler ve Hıristiyanlar'la savaştı (İ.S. 633 Mayıs). Aralarında çok şiddetli bir savaş oldu. Bunun üzerine Halit, Allah'a eğer onları yenersen kanalı kandan ötürü kıpkırmızı akacağına dair yemin etti. Yeminini yerine getirmek için Persler ve Hıristiyanlar'ın diri olarak ele geçirilmelerini buyurdu. O kadar çok esir vardı ki, sırf başlarını kesip kanlarını kuru kanala dökmek bir buçuk gün sürdü.

Halit'in ciddi bir sorunu vardı; kan havayla temas edince akmak yerine pıhtılaştı, koyulaştı. Bu yüzden yeminini yerine getiremedi. El-ka'ka, Halit'e suyun yine kanala verilmesini, böylece suyun başları kesilenlerin kanından ötürü kırmızıya dönüşeceğini ve böylece Allah'a olan borcunu ödeyebileceğini söyledi.

Müslümanlar onlara çok şiddetle saldırdılar. Halit, “Ya Allah, eğer onların

¹ Tabari (838? – 923), Cilt. XI, The Challenge to the Empires, The History of al-Tabari (Ta'rikh al-rusul wa'l-muluk) dizisinden, Çeviren K.Y. Blankinship, Yakın Doğu Etütlerinde SUNY dizisi, Bibliotheca Persica, New York Eyalet Üniversitesi Matbaası, Albany, New York, 1993, s. 1-2.

² *Daha önce bildirilen eser*, el-Tabari, VIII, s. 71.

³ *Daha önce bildirilen eser*, el-Tabari, XI, s. 44-45.

omuzlarını bize teslim edersen, kanallarında kendi kanlarını akıtana dek yenebileceklerimizden bir tanesini sağ bırakmayacağıma yemin ediyorum” dedi. Bunun üzerine Allah onları Müslümanlar’a karşı yenik düşürdü ve onların omuzlarını Müslümanlar’a verdi. Halit bundan sonra tellalına, “Yakalayın! Yakalayın! Karşı gelmeye devam edenler hariç hiç kimseyi öldürmeyin” diye bildirmesini buyurdu. Bunun sonucu olarak, atlılar insanları önlerine katarak sürüler halinde getirdiler. Halit, belirli kişileri onların başlarını kesip kanala atmaları için görevlendirdi. Bir gün bir gece boyunca onlara bunu yaptılar. Ertesi gün ve ondan sonraki gün de el-Nahrayn’a varana dek ve Ullays’dan her yöne aynı uzaklıkta olana dek onların peşinden gittiler.¹ Ve Halit onların kafalarını kesti.

El-Ka'ka' ve onun gibi olan diğerleri Halit’e, “Dünyanın bütün nüfusunu öldürsen bile kanları hâlâ akmaz. Kanın akması ve yeryüzünün kanı kurutması yasak edildiğinden beri parlamaktan başka bir şey yapmamıştır. Bu yüzden üzerine su akıt ki yeminini yerine getirebilesin” dediler. Halit kanalın suyunu kesmişti. Bunun üzerine Halit suyu kanala yeniden verdi ve böylece kanaldan kan aktı. Bu yüzden günümüze kadar bu kanala Kan Kanalı adı verilir. Aralarında Basir b. el-Kasasiya² da olan bazıları, “Yeryüzü Adem’in oğlunun kanını kuruttuğunda, yeryüzüne akıtılmış kanı kurutmasının yasaklandığı ve pıhtılaşmaya yetecek kadar dışında akmasının yasaklandığı bize bildirildi” dediler.³

Ebubekir ve Halid b. el-Walid el Mahzum, ikisi de Muhammet’in uzun zamandır yoldaşlarıydılar. Ebubekir ilk “Adil Yöneten” Halife’ydi ve Halit de kendisine “Allah’ın Kılıcı” adı verilen askeri önderiydi. Bu yüzden bu kişilerin Muhammet’in örneğine ve İslamiyet’in ilkelerine göre hareket eden gerçek ve sadık Müslümanlar olduğuna kuşku yoktur. Müslümanlar neden, İslamiyet’e Davet’e eşlik eden Savaş Tehditi’nden söz etmiyorlar? İslami kahramanları birçok kişinin başını kesmişken ılımlı Müslümanlar neden, bu baş kesme olaylarını kınıyorlar? İslamiyet’i değiştirmekten suçlu olan kimdir? Ebubekir ve Halit, İslamiyet’i değiştirmekle suçlanabilirler mi? Yoksa İslamiyet’i baş kesme olaylarını dehşet verici ve barbarca olarak kınayarak ılımlı Müslümanlar mı değiştirmekte ve böyle yaparak Muhammet, Ebubekir ve Halit’in yaptıkları işleri küçümsemektedirler? Son olarak, eğer bu etkinlikler alçakça ve şeytaniyse neden kim Muhammet’in örneğini izlesin ki?

Bir Köprüye Atıldı

Halit, 'Ayn al-Tamr'de bir kenti ele geçirdi ve içinde yaşayanların güvenlik içinde geçmelerine izin vermiyordu. Bunun üzerine Halit'in sunacağı şartlar ne olursa olsun teslim olmaya karar verdiler. Belli ki, onun kendilerini İslam'a davet ederek yaşamlarına izin vermesini bekliyorlardı. Ama merhamet bulacakları konusundaki bu umutları boşa çıktı. Halit, diğer tutuklulara dehşet salmak için 'Aqqah'ın başını kesti ve ölü bedenini bir köprüye attırdı. Kentteki bütün diğer erkeklerin başlarını kesip mal ve mülklerini ele geçirmeden önce bir başka önder olan 'Amr b. al-Sa'iq'ın da başını kesti. Bunlara daha

¹ Fırat'ın doğusunda Bihkubat'ta aşağı Nahr Sura'da bir nahiye. Fetihden sonra yok olmuştur. Bkz. Morony, *Iraq*, 149. Ama lütfen aşağıdaki 234 no.lu nota bakınız.

² Bu kişi Zahm b. Ma'bad b. Sharahil b. Sab'b. Dubari al-Sadusi'dir. Bkz. İbni al-Kalbi, *Gamharat*, II, 225; İbni Sa'd, *Tabaqat*, VI, 50; VII, 55; İbni Hajar, *Isabah*, I, 159.

³ *Daha önce bildirilen eser*, el-Tabari, XI, s. 24.

başka birçok örnek eklenebilir,¹ ama bu anlatımlar gerçek İslam'la baş kesmenin birbirleriyle tamamen uyumlu şeyler olduğunu gösterecektir.

Halit, kenti ele geçirmek için Müslüman ordularıyla yaklaştı. Yanında esir olarak 'Aqqah ve'Amr b. al-Sa'iq² vardı. Düşman Halit'in yağma yapıp sonra da geri çekilen diğer Araplar gibi olacağını umut etti ama Halit'in onları ele geçirmeye niyetli olduğunu görünce kendilerinin güvenle geçmelerine izin vermesini istediler. Ama Halit kendi şartlarından başka her şeyi reddetti ve onlar da bunu hemen kabul ettiler. Kent kapılarını açtıklarında Halit onları Müslümanlar'a teslim etti, onlar da onları bağladılar. Halit, esirler yaşamaktan ümitlerini kessinler diye onların koruyucusu olan 'Aqqah'ın başının kesilmesini istedi. Bundan sonra Halit, 'Amr b. al-Sa'iq'i getirtti ve onun da başı kesildi. Halit, kentteki bütün erkeklerin başlarını kestirdi ve kentte ne varsa hepsini yağmalayarak ele geçirdi.³

Sonuç

Rab İsa Mesih'le Muhammet arasındaki ahlaksal mesafe ne kadar büyüktür! Tarihteki Muhammet, şehvet, hırs ve açgözlülükle yönetilen bir katildi. İsa Mesih günahkârlara karşı sevgiyle yönetiliyordu. Onları o kadar çok sever ki onlar için Kendini kurban sunarak ölmeye razıydı. Günahkârların sevgi dolu Kurtarıcısı'na yönelin ve sonsuza dek kurtulun. İsa, sonsuz yaşama sahip olmanız ve evrenin Tanrısı'yla paydaşlık edebilmeniz için öldü. Tanrı'nın önünde ölü dinsel törenleri yerine getirerek kendi doğruluğunuzla duramazsınız. Rab İsa Mesih'e iman aracılığıyla sadece Tanrı'dan gelen ilahi doğruluğa ihtiyacınız vardır.

Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımızı göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir (Romalılar 5:6-10).

¹ *Daha önce bildirilen eser*, el-Tabari, XI, s. 58, 59.

² Belli ki 'Am b. Khuwaylid el-Sa'iq el-Kilabi. Bkz. İbn El-Kalbi, *Gamharat*, I, 96; II, 176; İbni Durayd, *Ishtiqaq*, 297; Yaqut, *Mu'jam*, I, 166. His death does not seem to be reported except in this place.

³ *Daha önce bildirilen eser*, el-Tabari, XI, s. 54-55.